KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/1282

af 29. juli 2019

om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2014/246/EU om anerkendelse af, at Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ([1]), særlig artikel 5, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009 tillægges Kommissionen beføjelser til at træffe afgørelse om ækvivalens, under henvisning til at et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at kreditvurderingsbureauer, der er godkendt eller registreret i det pågældende tredjeland, overholder retligt bindende krav, der er ækvivalente med kravene i denne forordning, og som er underlagt effektivt tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland. For at blive anset for at være ækvivalente skal et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer som minimum opfylde de tre betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009.

(2) Den 28. april 2014 vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse 2014/246/EU ([2]), med henvisning til at disse tre betingelser var opfyldt, og i betragtning af at Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer var ækvivalente med kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009, der var gældende på det pågældende tidspunkt.

(3) Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer opfylder stadig de tre betingelser, der oprindeligt var fastsat i artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013 ([3]) blev der imidlertid indført supplerende krav til kreditvurderingsbureauer, der er registreret i Unionen, hvorved kravene til de retlige og tilsynsmæssige rammer for disse kreditvurderingsbureauer skærpedes. Disse supplerende krav omfatter retligt bindende regler for kreditvurderingsbureauer vedrørende vurderingsforventninger, håndtering af interessekonflikter, krav om fortrolighed, kvaliteten af kreditvurderingsmetoder og præsentation og fremlæggelse af kreditvurderinger.

(4) I henhold til artikel 2, stk. 2, nr. 1), litra b), i forordning (EU) nr. 462/2013 finder de supplerende krav anvendelse ved vurderingen af ækvivalensen af tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer fra den 1. juni 2018.

(5) På den baggrund anmodede Kommissionen den 13. juli 2017 Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om rådgivning vedrørende ækvivalensen af bl.a. Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer med disse supplerende krav, der blev indført ved forordning (EU) nr. 462/2013, og dens vurdering af den væsentlige betydning af eventuelle forskelle.

(6) I sin tekniske rådgivning, der blev offentliggjort den 17. november 2017, konkluderede ESMA, at Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer ikke indeholder tilstrækkelige bestemmelser, der kan opfylde målene i forbindelse med de supplerende krav, der blev indført ved forordning (EU) nr. 462/2013.

(7) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 indføres der i artikel 3, stk. 1, litra w), i forordning (EF) nr. 1060/2009 en definition af en vurderingsforventning, og visse krav, der finder anvendelse på kreditvurderinger, udvides til at omfatte vurderingsforventninger. Selv om vurderingsforventninger er en del af markedet for kreditvurderinger, indeholder Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer ikke sådanne bestemmelser. Da vurderingsforventninger ikke er omfattet af tilsynet med kreditvurderingsbureauer under »Commission Nacional de Valores« (CNV), kan CNV ikke anmode om oplysninger vedrørende vurderingsforventninger.

([1]) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

([2]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/246/EU af 28. april 2014 om anerkendelse af, at Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 68).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013 af 21. maj 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 146 af 31.5.2013, s. 1).

(8) Med henblik på at styrke opfattelsen af kreditvurderingsbureauerne som uafhængige i forhold til de kreditvurderede enheder udvider forordning (EU) nr. 462/2013 ved artikel 6, stk. 4, artikel 6a og 6b, i forordning (EF) nr. 1060/2009 reglerne om interessekonflikter til at omfatte dem, der forårsages af aktionærer eller medlemmer, som indtager en væsentlig position i kreditvurderingsbureauet. I Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer kræves det, at et kreditvurderingsbureau indfører tilstrækkelige og effektive organisatoriske og administrative procedurer, der skal forebygge, opspore, eliminere, korrigere og oplyse om enhver interessekonflikt. Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer kræver imidlertid ikke udtrykkeligt, at kreditvurderingsbureauerne tager højde for interessekonflikter vedrørende aktionærer. Der findes derfor ingen tilsvarende krav om at forbyde et kreditvurderingsbureau at udstede en kreditvurdering for en enhed, som ejer mere end 10 % af dets aktiebeholdning, eller levere konsulent- eller rådgivningstjenester for en enhed, som ejer mere end 5 % af dets aktiebeholdning.

(9) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 blev der indført nye bestemmelser for at sikre, at fortrolige oplysninger kun anvendes til formål, der vedrører kreditvurderingsaktiviteter, og at de beskyttes mod svig, tyveri eller misbrug. Med henblik herpå foreskriver artikel 10, stk. 2a, i forordning (EF) nr. 1060/2009, at kreditvurderingsbureauer skal behandle alle kreditvurderinger, vurderingsforventninger og oplysninger relateret til disse, indtil kreditvurderingerne offentliggøres, som intern viden. Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer indeholder detaljerede krav vedrørende de skridt, kreditvurderingsbureauerne skal tage for at beskytte de fortrolige oplysninger, som de er i besiddelse af, om udstedere. Der er således etableret en troværdig ramme til beskyttelse mod misbrug af fortrolige oplysninger.

(10) Forordning (EU) nr. 462/2013 sigter mod at øge gennemsigtigheden og kvaliteten af kreditvurderingsmetoderne. I punkt 3, underafsnit I, afsnit D, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 indføres en forpligtelse for kreditvurderingsbureauer til at give en kreditvurderet enhed mulighed for at angive eventuelle faktuelle mangler forud for offentliggørelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen. Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer forpligter ikke kreditvurderingsbureauer til at give den kreditvurderede enhed mulighed for at foretage en faktuel kontrol af en kreditvurdering, inden den offentliggøres. En kreditvurdering skal offentliggøres, så snart den er godkendt af kreditvurderingsudvalget med henblik på investorbeskyttelse og for at sikre, at markedet straks underrettes om enhver ændring i kreditvurderingen.

(11) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 indføres der beskyttelsesforanstaltninger i artikel 8, stk. 5a og stk. 6, litra aa) og ab), og stk. 7, i forordning (EF) nr. 1060/2009 for at sikre, at enhver ændring af vurderingsmetoder ikke resulterer i mindre strenge metoder. Der er en række markante forskelle mellem Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer og EU-rammen. Selv om Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer indeholder krav om, at kreditvurderinger kun udstedes i overensstemmelse med offentliggjorte metoder, og at metoderne revideres med jævne mellemrum, er der ikke noget udtrykkeligt krav om, at kreditvurderingsbureauerne skal foretage høringer om ændringer af deres metoder eller korrigere fejl heri. Der er heller ikke noget krav om at underrette alle berørte kreditvurderede enheder om fejl i en kreditvurderingsmetode.

(12) Forordning (EU) nr. 462/2013 styrker kravene vedrørende præsentation og offentliggørelse af kreditvurderinger. I henhold til artikel 8, stk. 2, og punkt 2a, underafsnit I, afsnit D, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 skal der ved et kreditvurderingsbureaus offentliggørelse af vurderingsmetoder, vurderingsmodeller og de vigtigste udgangshypoteser medfølge en klar og letforståelig vejledning, der forklarer hypoteser, parametre, tærskler og usikkerheder vedrørende modellerne og vurderingsmetoderne, som anvendes i kreditvurderingsprocessen. Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer indeholder bestemmelser, der skal sikre, at kreditvurderingsbureauer yder tilstrækkelig vejledning til, at brugerne af kreditvurderinger kan forstå disse. Der er imidlertid ikke noget udtrykkeligt krav om, at kreditvurderingsbureauer kun skal medtage oplysninger, der er relevante for kreditvurderingen af enheden i en kreditvurdering. Der er heller ikke noget krav om, at et kreditvurderingsbureau skal fremhæve i kreditvurderingen, at vurderingen udtrykker bureauets opfattelse, og at man kun bør forlade sig på denne indtil en vis grænse.

(13) Med henblik på at styrke konkurrencen og begrænse mulighederne for interessekonflikter i kreditvurderingssektoren indføres der ved forordning (EU) nr. 462/2013 et krav i underafsnit II, afsnit E, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 om, at kreditvurderingsbureauernes vederlag for udstedelse af kreditvurderinger og levering af accessoriske tjenester ikke bør være diskriminerende og skal være baseret på faktiske omkostninger. Det kræves, at kreditvurderingsbureauer skal offentliggøre visse finansielle oplysninger. I Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer kræves det kun, at kreditvurderingsbureauerne skal give reguleringsmyndigheden oplysninger om det vederlag, der opkræves for deres vurderingstjenester hos den enkelte kunde, og at der skelnes mellem enheden og/eller instrumentet og sikkerheden. Kreditvurderingsbureauer skal på deres websteder offentliggøre minimums- og maksimumsvederlag for deres kreditvurderingstjenester for at sikre, at kunderne behandles retfærdigt, men der er ikke noget krav om, at vederlag, der opkræves af kunder, skal baseres på omkostninger og ikke må være diskriminerende.

(14) På baggrund af de gennemgåede faktorer opfylder Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer ikke alle de betingelser for ækvivalens, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1060/2009. De kan således ikke anses for at være ækvivalente med de retlige og tilsynsmæssige rammer, der er fastsat i den pågældende forordning.

(15) Gennemførelsesafgørelse 2014/246/EU bør derfor ophæves.

(16) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gennemførelsesafgørelse 2014/246/EU ophæves.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand